

## **CHRISTUS' DOOD EN VERRIJZENIS**

A a a.....

O dood die ons de levenskracht, de zegen en de straffe bracht wij komen voor u knielen  
en vangen van de kruiseboom de gaven die in milde stroom uit Jezus' wonden vielen.  
Op mantels toog Hij en op palmen en 't steeg uit 't volk een jublend galmen Hosanna (3x)!  
Rood was het kleed dat het volk voor Hem smeet,  
rood alsof bloed werd gestort voor Zijn voet, Hosanna (3x)!  
Crucifige!

Het needrig brood de schaamle wijn werd Jezus zelf, al bleef de schijn  
Die Jezus werd het kind een zon die glanst op d' eerste reinheidsbron.  
Gezegend vlees, gezegend bloed dat 's Heren dood herdenken doet.  
O Golgotha gewijde baan waar Jezus met Zijn kruis belaan zijn lieve moeder mocht ontmoeten  
waar Hij tot driemaal nederviel en door Zijn dood ons droeve ziel een blijde daagraad liet begroeten.  
Wij treden onze Jezus na op 't bloedspoor zalig Golgotha,  
wij nemen 't kruis op en wij gaan naar 't toppunt met ons God vooraan.  
En sterven wij met Hem de dood, wij juichen in de stervensnood,  
omdat wij weten dat na 't graf de hemel de verrijzenis gaf, de hemel de verrijzenis gaf.

Oe...,

O lieve God, een krib een kruis dat was uw smartlijk leven,  
een koningstocht door 't spotgedruis van duizenden omgeven.  
Gij boodt hun licht na lange nacht, zij kozen 't drukkend duister.  
Gij bracht de redding voor 't geslacht, zij kusten slaafs de kluister.  
Gij deeldet zelf en zegen uit voor lijfs- en zielewonden,  
"ten kruisdood" klonk het dankgeluid uit roekeloze monden.

Oe...

O mochten zij, mijn Jezus zoet, geknielt thans aan Uw voeten, hun ziele wassen in uw bloed en om  
hun schulden boeten.

Oe...

A....

't Was avond, Golgotha in eenzaamheid lag spokig in de donkerheid.  
Een bliksem kwam bij pozen dan een donder die heinde en ver het liefdewonder ging verkonden.  
In de vale fakkelvlam trad Jozef bij de kruisestam met Nicodemus.  
Biddend boetgebeden omwonden zij de paarse leden met blanke doek en droegen 't heilig lijk ten  
grave als laatste liefdeblijk (die tempel) Welk was die tempel die, vergaan, den derden weer recht  
zou staan.

Oe...

Duurbaar kleed gewijde vlekken die de schouders mocht bedekken van den Herder zoet en teer.  
Mantel die langs veld en meer op de steden, op de dorpen uwe blankheid hebt geworpen,  
om de schapen, dolend al verre van den herders stal, saam te roepen door uw teken  
van de hei naar gras en beken.

Oe...

O ik kus u, 'k wilde u wezen lijdensmantel uitgelezen en doordringd zijn gans mijn ziel van het bloed  
dat in u viel.

O nacht van vrezes van hopen, hoe vaart ge traag.  
Kom zonlicht scheur de schemer open, verwin en daag!  
Zal duistre nacht Zijn macht niet vellen in eeuwge dood  
en wordt hij ooit spijt zijn voorspellen door 't sterven groot.  
O zie, de hemel komt zich tooien met sterrenpracht.  
Een kleed met goudsteen in de plooiën den vorst, den vorst gebracht.

De blaadren ruisen op de bomen in vreugdgetril. De bloemen dromen zegedromen of bidden stil.  
De wereld slaapt en schijnt onwetend dat 't heden is de dag die dood en helle ketent, verrijzenis!  
Komt vlug nu met onze aromen naar 't graf gespoed.

Gelukkig die eer andren komen zijn Koning groet.

Alleluia!...

Dood is de dood en uit zijn schoot komt nu voor eeuwig het leven gegroeid.

Leven van licht; leven van plicht waar eens het leven der glorie uit bloeit.

Schitter nu zon, bruist zee en bron, wolken slaat open in zegegenot.

Planten biedt lof dieren in 't stof.

Mensen, 't is Pasen! Mensen, 't is Pasen, herleeft, herleeft met uw God!

Alleluia!...